

Smaakmaker

GEDICHTEN ALLERHANDE

DOOR

C. MAGERMAN

BLADWIJZER

O lieve dag, vol vogelzang	7
De Lente is in het land, de Lente zoet.	9
Wat voor een hartstocht in mij woelde.	10
Liefdeheil	11
Herdenken	12
Gedenken	14
Ge zijt mijn aanbeden	16
Wat zou mij de wereld zijn	18
Zij is mijn Uitverkoren	20
Mijn hooggeliefde zoete Vrouw	22
Hulde aan de Kunst	24
De Schoonheid gloriestraalt uit God	25
Meiavond	27
In de Lente moet ge zaaien	29

Al ritslend en hupplend over den vloer	30
O dat vogelken, dat daar zoo hupsch en blij	31
Twee Geliefkens, onervaren.	32
In 't werkmanshuisje trad de dood	33
Moet ons kindeken dodokens doen	34
Sneeuwramp.	35
Windstilte	37
O God van 't Hemelrijk	39
't Is of al de Braafgezinden	41
Aan Koning Plicht getrouwheid tot den dood	43
Mijn ziele smacht naar zaligheid	44
Wat kan de onzaalge telg	46
Trots, mijn Trots, lijdt groote pijn.	47
Wie brengt me blijdschap voor mijn ziel	49
Waarom, o Tijd, draaft gij met zulk een spoed	50
O Zonne, laat mij met U gaan	51
't Is of de zon te droomen	53
Vreugd	55
O ondoorgrondlijk Menschenhart.	57
De Gouden Zon	58
Mijn Heil, ge zijt te goeder uur gekomen	60
Mijn harte slaat, en 't houdt niet op van slaan	61
O Zonne, die in 't Westen hangt te bloeden.	62
Ik dank U, God, om al uw zegeningen.	63
't Juichfeest voor mijn ziele kwam	64

O lieve droomen uit mijn jonglingsleven	66
Vrijheid, droombeeld aller Volken	68
Vrijheid, waar elkeen naar hunkert	70
Mijn hart is steeds aan 't bonzen	72
Visioen	74
Droom	75
Aan Vlaanderland	77
Hooploos dwaalde ik langs de velden	79
Kerelslied	81
Geef Vlaanderen wat gij het geven moet	82
Is de Leeuw van mijn Vlaanderen nu gansch ontaard	83
Ons Vlaanderen, voordezen zoo hooggeroemd	84
En elken morgen, bij 't ontwaken, kniel ik neer	85
Daar is een vreemdelinge	86
Strijdlied	87
Wat zouden ze doen, wat zouden ze doen	89
Des Vlamings Vaderland	90
De vrede is gevloten, ver henengevlucht	93
Wacharm	94
Mijn Vlaanderen, denk U toch maar niet dood	97
O, die Krachtige Wil, die ons leiden zal	98
Als Leeuwen zijn ze opgesprongen	99
Moet ze nog schallen, de noodklaroen	100
Wat blijdschap nu in mijn gemoed	101
Van Pieter De Coninc en de Brugsche Klauwaards	103

Van Jan Breidel te Kortrijk	107
Van Segher Lonke en de Chatillon	111
Na den slag	115
Zannekins Stridkreet	120
Van Jacob van Artevelde	122
Van Philips van Artevelde en van zijne kloeke scharen in het veld van Rozebeke	124
O wee, de lucht is rood als bloed.	128
O Hemelsche Heer, o Groote God	129
Waar zijt ge heen, o Vrede	130
O, die boozen, die boozen	131
O, die arme menschen	132
Wat somber gewolk omnevelt mijn ziel	134
Alom zie ik legers ten strijde gaan	135
Weg met de zwaarden en met de kanonnen.	136

LIEFDEHEIL

'k Heb haar geschonken van den zoetsten wijn :
De woorden die ik sprak, heeft ze ingedronken...
Hare oogen, schoon als lentesonnevonken,
Weerkaatsten hare ziel in hoogfeestschijn.

Mijn lijdend jongelingsharte wilde zijn
Een smartloos harte, in rozenbloei geklonken...
Hoe blij ben 'k haar niet aan de borst gezonken,
Al kussend haar den mond, zacht als satijn !

In heilig beven hield ik haar omvangen,
En voor mijn blik rees als een gloriezon,
De gouden heildroom van mijn zielsverlangen.

O wellust in des levens bloemengarde !
Mij is de liefde een milde zegenbron,
Een hemelvreugd, terneergedaald op aarde.

LIEFDEHEIL

'k Heb haar geschonken van den zoetsten wijn :
De woorden die ik sprak, heeft ze ingedronken...
Hare oogen, schoon als lentesonnevonken,
Weerkaatsten hare ziel in hoogfeestschijn.

Mijn lijdend jongelingsharte wilde zijn
Een smartloos harte, in rozenbloei geklonken...
Hoe blij ben 'k haar niet aan de borst gezonken,
Al kussend haar den mond, zacht als satijn !

In heilig beven hield ik haar omvangen,
En voor mijn blik rees als een gloriezon,
De gouden heildroom van mijn zielsverlangen.

O wellust in des levens bloemengarde !
Mij is de liefde een milde zegenbron,
Een hemelvreugd, terneergedaald op aarde.

HERDENKEN

Hoe gij mij, Liefste, wist tot u te wenken,
En hoe ik tot u kwam met rassche schreden,
Wil ik in zoete vreugde thans herdenken.

't Was op een Zondag in het lentgetijde :
— 't Zal nimmer, nimmer gaan uit mijn geheugenis —
De hemel droeg zijn kleed van blauwe zijde,

En 't zonnegoud, door 't jong kastanjeloover,
Langs 't venster mijner kamer binnendringend,
Had, met zijn vonklend, stralend lichtgetoover,

Zeer vroeg dien morgen de oogen mij ontsloten
En mijne ziel genoopt tot zalig droomen...
Een duizendstemmig lied klonk me onverdroten,

Als meerminzang verleidlijk lief in de ooren :
Het zong mij van 't genot, dat mij verbeidde,
Van 't hemelsch heil, dien avond mij beschoren...

En wat die wondre melodie voorspelde,
Werd waarheid. — 'k Mocht met groot verblijden 't hooren,
Toen aan uw mond „ Ik min u ” zacht ontwelde.

O laat mij, Liefste, u duizend kussen geven !
In zoete vreugd wil ik den dag herdenken,
Waarop de Min ons paarde voor het leven !